

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 21st December 1956.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half-past two of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

MR. CHAIRMAN : I wish to announce to the House that the new Sheriff of Madras has come in her uniform to-day. (Cheers.)

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Corruption cases in South Arcot district during 1954-55 and 1955-56

* 118 Q.—SRI M. ETHIRAJULU : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of corruption cases detected in the South Arcot district during the years 1954-55 and 1955-56;

(b) the nature of punishment awarded; and

(c) the number of cases that are still under investigation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) The number of corruption cases detected in the South Arcot district during the years 1954-55 and 1955-56 are 5 and 7 respectively.

(b) The punishments of reduction in pay in two cases, reduction in pension in one case, compulsory retirement in two cases and dismissal in two cases were ordered.

(c) Two cases are still under investigation.

Wearing Khadi by Block Development Officers

* 119 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM (on behalf of Sri A. Gajapathy Nayagar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instruction that Block Development Officers on duty should wear khadi; and

(b) whether it is a fact that they are asked to promote the use of khadi in their areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Yes. They have been asked to promote the use of khadi in their areas by way of selling khadi at least to the value of Rs. 1,000 and they have been made responsible for achieving that target.

[21st December 1956]

Complaints from teachers affected with leprosy against discharge

* 120 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) the number of complaints received by the Government in 1954 from teachers affected with leprosy against discharge without grant of leave due for treatment; and

(b) the orders passed thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No complaints have been received.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I have got records to show that a petition was submitted to the Secretary to the Government of Madras on 21st May 1954 by a teacher who served under the Tanjore District Board and who was discharged without adequate leave being granted to him though he was affected only with the neural type of non-infective leprosy. I would request the Government humbly to see whether that paper was not received by them.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I make a suggestion? This is an individual case and it could be taken up in the form of direct representations to the Government and not in the form of a question.

MR. CHAIRMAN : Questions relating to individual cases are not allowed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : There are other cases also like this. If this is favourably decided, the benefit will go to others also. With respect to this particular case, the complaint was made to the Secretary to Government on 21st May 1954 and the letter must be in the files of the Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have said that no complaints have been received. But if the hon. Member has any individual case in his possession, it is for him to make representations on it and not to put a general question like this when he has only one instance.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I submit that as the teacher has already died and his family is in great distress, the Government can just ask the District Board concerned to look into this case with sympathy as a very special case?

MR. CHAIRMAN : Still it is an individual case. There is no use of pressing it. The Hon. the Minister for Education has already answered the question.

21st December 1956]

Non-payment of allowance to Tamil Pandits in Tanjore district

* 121 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether any complaints have been received by the Government during 1955 regarding the non-payment of the allowance of Rs. 10 per mensem by any aided high school in Tanjore district to Tamil Pandits handling 12 periods in higher forms; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I request the Hon. Minister to tell us what we should actually do if in cases of complaints submitted to the Government, information is given to the Hon. Minister that they have not been received?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not here to advise the hon. Member. There are so many ways to bring it to the notice of the Government.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. CHAIRMAN.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received the following message, dated 13th December 1956, from the Governor of Madras:—

“In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Sri A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation for consideration in the Madras Legislative Council of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956.”

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House that I have received the following messages, dated the 20th December 1956, from the Deputy Speaker, Madras Legislative Assembly:—

“1. In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 34 of 1956), as passed by the Assembly on the 20th December 1956 and signed by me, for the concurrence of the Council;

[21st December 1956]

2. In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956 (L.A. Bill No. 35 of 1956), as passed by the Assembly on the 20th December 1956 and signed by me, for the concurrence of the Council; and

3. In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Inams (Assessment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 36 of 1956), as passed by the Legislative Assembly on the 20th December 1956 and signed by me for the recommendation of the Council.

I certify that this is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India."

(3) ELECTION OF ONE MEMBER TO THE STATE LIBRARY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House that Sri John Asirvatham, M.L.C., is the only candidate duly nominated for election to the State Library Committee. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, one, I hereby declare him duly elected to the State Library Committee.

(4) BILLS ASSENTED TO BY THE PRESIDENT.

MR. CHAIRMAN: I have further to announce to the House that the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 (L.A. Bill No. 26 of 1956) and the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 32 of 1956), which were passed by the Madras Legislature on the 25th October 1956 received the assent of the President on the 10th December 1956 and have been published as Acts Nos. XXIX and XXX of 1956 in Part IV-B of the *Fort St. George Gazette*, dated the 19th December 1956.

III.—GOVERNMENT RESOLUTION *RE* RAISING THE STRENGTH OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL TO 63.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

"This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorates referred to in sub-clauses (a), (b), (c), (d) and (e) of clause 3 of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively."

I do hope that this motion will be accepted unanimously by this House. Several hon. Members have been referring to the need for increasing the strength of this House. As hon. Members are aware, before reorganization of States and before the Constitution (Amendment) Act was passed, the strength of the Upper House could not exceed 25 per cent of the total strength of the Lower House. The strength of the Lower House after reorganization of States is to be 205 and, therefore, according to the old provision,

21st December 1956]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

the strength of the Upper House could not exceed 51. But, now, after the passing of the Constitution (Amendment) Act which has said that the strength of the Upper House could be raised to 33½ per cent of the total strength of the Lower House, this motion has been brought forward to increase the strength of this Council. It is in accord with the views expressed by several hon. Members. The number 63 is fixed because it turns out to be a multiple of 3 and the figures given for various representatives also, viz., 21, 6 and 9 are all multiples of 3. The strength may perhaps be raised by another 3 or 4 but then the question of convenience should be looked into. The total strength fixed if it is a multiple of 3, may be a suitable one. That is why this figure 63 has been decided upon by the Government and with this total of 63, the total number of Members to be elected by the Legislative Assembly will be 21, the total number of Members to be elected from local authorities constituencies will be 21, the total number of members to be elected by Graduates will be 6 which is the present number, the total number of members to be elected by the teachers will be 6 which means that there will be 2 more representatives of the teachers, and the total number of persons to be nominated by the Governor to this Council will be 9 which means that one more person than at present would be nominated by the Governor to this Council. With these words, I commend this motion for the acceptance of this House.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorates referred to in sub-clauses (a), (b), (c), (d) and (e) of clause 3 of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively.”

* DR. A. SREENIVASAN : Sir, I beg to oppose this Resolution for one simple reason. I honestly believe that this House serves no useful purpose by its existence. It is nothing but a high-class debating society and a veritable rubber-stamp.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is it a parliamentary expression, Sir?

* DR. A. SREENIVASAN : If it is not parliamentary, I say it is a nodding type of House, which nods to everything that the Treasury Benches have to say. I will put it like that.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is it right on the part of the hon. Member to cast aspersions on the House by the terms which he has used? •

MR. CHAIRMAN : I do not think, Dr. Sreenivasan, you are in a very good mood to-day. (Laughter.)

* DR. A. SREENIVASAN : It is a high-class debating society. I think the hon. Member Mr. Purushotham will have no objection

[Dr. A. Sreenivasan] [21st December 1956]

to my using this term, because he seems to be a stickler for words. It is quite easy for some people to turn violent against others. I would one day pull the leg of the hon. Member Mr. Purushotham; when the occasion arises, I will do it.

I now come to the point. So long as this House has no control over finance, when Money Bills cannot be initiated here, there is no use of having this House. It may satisfy Party interests or it may be used in an emergency for political purposes. This House may suit the convenience of the Party in power; but so far as the public are concerned, it is a colossal waste of public money, time and energy to keep this House in existence. I am not a *stddist*. I am absolutely alive to what I am saying just now. It may please some people if the strength of this House is increased. I agree that it may serve Party purposes quite well. But so far as public finance is concerned, I want to know from the Hon. the Leader of the House what useful purpose, commensurate with the expenditure on it, has been served by the existence of this House. It is of no use at all. In other civilised countries they are trying to do away with the Upper House.

MR. CHAIRMAN : That is not a correct statement.

* DR. A. SREENIVASAN : Even in Great Britain there were many attempts made to do away with the House of Lords. When that is the case, there is no reason why we should have a costly Upper House in the present state of our finance. I need not dilate upon this subject further. I feel very strongly in this matter. I very strongly oppose this Resolution.

MR. CHAIRMAN : I would very strongly recommend to the hon. Member to read books on parliamentary procedure, wherein the necessity for Upper Houses has been firmly established. Usually I should not take part in a discussion like this. But because this concerns a House of which I have the honour of being the Chairman, I have made this statement.

SRI MAHOMED USMAN : Mr. Chairman, Sir, I beg to support this Resolution very strongly. It has been acknowledged by higher authorities than my friend, the doctor who has spoken just now, that the Councils throughout the country have done very useful work. It has been acknowledged that very important debates have been initiated by hon. Members in this House and Ministers have expressed their gratitude to this House because debates by persons who are well-equipped by their experience and knowledge have taken place in this House. I think that the Madras State is the most intellectual State in the whole of India. Therefore, it is but right and fitting that the Government have now come forward with this Resolution for increasing the strength of the Council from the present number of 50 to 63. I give my very strong support to this Resolution and I wish to say that this Government have done a very useful thing in having brought forward this Resolution.

21st December 1956]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the hon. Member Dr. Sreenivasan is not at all in order. The Indian Constitution states that we should have a Council. The Constitution has laid down that there will be Councils in some States. That provision is there. Therefore, the hon. Member is not in order when he pleads for the abolition of the Council. He could very well voice his opposition to increasing the strength of the Council to 63. But the Constitution says that there should be a Council for this State; we have accepted that and we are now having this Council. Therefore, the question whether we should have a Council or not is not the subject-matter of discussion now. There could not be any opposition to our having the Council, which is provided for in the Constitution. Therefore, my point is that the hon. Member is not in order when he pleads for the abolition of this House while that question is not before the House now. In some States of the Union of India we have got Upper Houses. Even the Andhra State which has not a Council, has now decided to have a Council. When wisdom reigns supreme throughout the Union, I do not know why it does not dawn upon the hon. Member. I feel, therefore, that his objection is not in order.

2-50
p.m.

MR. CHAIRMAN : We shall now restrict the discussion to fixing the number of Members and not touch on the necessity of the Council. We will have to be short in our speeches, as there is only a very limited time to-day.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியப் பேரரசுச் சட்டப்படி இந்த மேல் சபை அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். ஆனால், ஒன்று செய்யத் தவறிவிட்டோம். அதாவது, சட்டங்களைக் கீழ் சபையிலிருந்து இங்கே கொண்டுவருவது என்றில்லாமல், இங்கேயே சட்டங்களைச் செய்ய நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த மாதிரி செய்திருப்போமேயானால் இந்த சபை அவசியம் இல்லை என்று சொல்வதற்கும் சபை அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகப் போய்விட்டது என்று சொல்வதற்கும் இடம் இருக்காது. ஆகையால் இனிமேல் கொண்டுவரும் மசோதாக்களை முதலில் இங்கே கொண்டுவந்து, பிறகு கீழ் சபைக்குக் கொண்டுபோனால் இந்த சபை மிகவும் உபயோக முள்ளதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும். இந்த உண்மையை உணர்ந்து இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தாம் சொன்ன வார்த்தையை வர்ப்பு வாய்க்கக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Mr. Chairman, Sir, I rise to support the Resolution moved by the Hon. the Leader of the House and in doing so, I wholeheartedly thank him for the prompt action taken by him in moving a Resolution of this kind in response to the unanimous wish expressed by this House for increasing the strength of this House. Sir, I do not propose to dwell on the need for an Upper Chamber in view of the ruling which you, Mr. Chairman, have just now given. The need for increasing the number of the representatives from each one of the Council constituencies has been repeatedly stressed in this House. We have pointed out in this House that there has been an increase in the number of Graduates and that, therefore, the representatives of the Graduates should be more than 4, and we have made it as

[Sri T. Purushotham] [21st December 1956]

six recently. Similarly, we are opening more and more educational institutions and we are taking in a large number of teachers. Thus, the strength of the teachers being on the increase, the number of representatives of the teachers in this House should also be increased. We see the four brilliant representatives from the teachers' constituencies here and if more number of teachers' representatives should come, I am sure, we will have proper support for the teachers' cause and brilliant contribution in the matter of educational advancement. So also, there is need for increasing the strength of the representatives of local bodies. More local bodies are being constituted and I am absolutely certain that we should give more representation to them here. While that is so, I am indeed sorry that the hon. Gentleman opposite should have opposed this Resolution on very flimsy grounds. I, therefore, stoutly support the Resolution and make an earnest appeal to the hon. Member Dr. Sreenivasan to withdraw his objection.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, on behalf of the teachers, I wholeheartedly support the Resolution that has been moved. I represent the teachers' constituency and the teachers will welcome the provision of more seats in this House. Though this House is called a 'debating society', yet it will be a useful forum for ventilating the grievances, not only of the public but of the teachers also. I, therefore, heartily support the Resolution.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, with due deference to the hon. Member who raised opposition to this Resolution, I would like to submit that I do not take his opposition seriously, although he stated that he expressed his very honest opinion. Sir, I say so because I see that such a busy, popular practising doctor as the hon. Member agreed to have himself elected to this House and does continue to adorn this House, taking very keen interest during question-hour, remaining here—he does not consider spending his time here a waste—and participating in the debates here. After all, there is nothing wrong in debating. Let us take any Parliament, the highest of Parliaments, the British Parliament or any other Parliament. Primarily the function of a Parliament, even of a very serious Parliament with sovereign authority is to debate. Therefore, there is nothing wrong in debating. Of course, school children start with mere debating societies. It is the same debating function that continues all through and there is nothing wrong in having debates. We cannot avoid debates in our life. I need not argue at length the useful purpose served by this House. Further, no other hon. Member has raised any point with reference to the actual strength that is proposed to be had. Therefore, Sir, I again commend the acceptance of this Resolution by this House.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the

21st December 1956] [Mr. Chairman]

electorates referred to in sub-clauses (a), (b), (c), (d) and (e) of clause 3 of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively ”.

The Resolution was put and carried unanimously.

IV.—GOVERNMENT BUSINESS.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1957-58—
cont. (LAST DAY).

MR. CHAIRMAN: We shall now continue the general discussion on the Budget. Now, I want to say that speakers have to be short in their speeches as there are many hon. Members to speak to-day. The House might have noticed that on the first day we were short of speakers and that hence we had to adjourn very early. Today there are 11 speakers and the Hon. Minister has to reply to the debate. He will begin his reply at 4-15 p.m. I would, therefore, request all the speakers to be as short as possible and not to take more than 5 or 10 minutes each. If they take more time, I will have to stop them by 4-15 p.m. sharp.

(Sri T. Purushotham in the Chair.)

*SRI V. V. RAMASWAMI: தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்ட உரையானது தமிழில் அச்சடிக்கப்பட்டு அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதோடு, கீழ் சபையிலும் இந்த சபையிலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முதன் முதலில் தமிழில் வரவு செலவுத் திட்ட உரையை வாசிக்க முற்பட்டதும் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. மேலும், தமிழ் மொழியானது சீக்கிரத்திலேயே நமது ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்படும் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வேறொரு இடத்தில் சொல்லியிருப்பதைப் பத்திரிகைகளில் படித்து திருப்திப்படக்கூடிய நிலைமையில் நாம் எல்லோரும் இருக்கிறோம். சட்டசபை கூடிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய இந்த விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் சட்ட சபையில் கூறியிருந்தால், அது எல்லோருக்கும் மிகுந்த திருப்தியைக் கொடுத்திருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், வெகு நாட்களாக இந்த சபையில், “தமிழ் மொழியைக் கட்டாயம் ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்போது தான் மக்கள் ஜனநாயக அரசாட்சியில் பங்குகொள்வதற்கும் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்” என்று நாம் சொல்லிவந்தோம். எனினும் காலம் தாழ்த்தியாவது தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவருவதற்காக அரசாங்கத்தாரைப் பாராட்டுகிறேன். அனேக காரியங்களை, நல்ல காரியங்களாக இருந்தாலும் கூட, இந்த அரசாங்கம் உடனுக்குடன் செய்வதில்லை. அதே தோரணியில்தான் தமிழை ஆட்சி மொழியாக ஆக்கும் விஷயத்திலும் இந்த அரசாங்கத்தார் நடந்துகொண்டுவிட்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அனேக கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு, குறிப்பாக கிராம அதிகாரிகளுக்கு, சில சலுகைகள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அது ஒருவாறு திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் கூட, அந்த சிப்பந்திகள் வெகு நாட்களாகக் கேட்டு வந்த அளவுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே அவர்கள் இந்தச் சலுகைகளை எவ்வாறு வரவேற்கிறார்கள், எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்பது போகப்போகத்தான் தெரியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மேலும், கல்வி விஷயத்தில் பொதுவாக அனேக வகுப்புகளுக்கு, குறிப்பாக ஏழைகளுக்கும்

[Sri V. V. Ramaswami] [21st December 1956]

கீழ்த்தர வகுப்புகளில் இருக்கிறவர்களுக்கும், கிராம அதிகாரிகளின் பிள்ளைகளுக்கும் சம்பளச் சலுகை கொடுத்திருப்பது பாராட்டுத்தகுரியது; இருந்தாலும், எந்த வகுப்பினராக இருந்தாலும், குறைந்த வருமானம் உள்ள எல்லாருடைய குழந்தைகளுக்கும் பத்தாவது வகுப்பு முடிய இலவசச் சம்பளச் சலுகை கொடுத்து விடுவதுதான் நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நேற்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரெங்கநாத முதலியார் அவர்கள் பேசும்போது, மதம் மாறியவர்களுக்குச் சம்பளச் சலுகை கொடுக்கும் கொள்கையைக் குறித்து ஆதிசேபனை கிளப்பினார்கள். ஹரிஜனங்களாக இருந்தவர்கள் கிருஸ்துவ மதத்துக் மாறிக்கொண்டாலும் ஹரிஜனங்கள் என்பதற்கான சம்பளச் சலுகைக்கு அருகதையுள்ளவர்களாகவே பாவிக்கப்படுகிறார்கள். மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்குச் சம்பளச் சலுகைகொடுப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தாலும் அரசாங்கத்தார் அதைச் செய்வது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் மதம் மாறினாலும், பொருள்தார நிலையின் காரணமாகத்தான் அவ்வாறு மதம் மாறுகிறார்களே தவிர கொள்கையின் காரணமாக மதம் மாறுகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, எந்த வகுப்பினராக இருந்தாலும், எந்த மதத்தினராக இருந்தாலும், ரூ. 100-க்குக் குறைவான வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு 10-வது வகுப்பு முடிய சம்பளச் சலுகை கொடுத்தால் அனேகமாக வகுப்பு வித்தியாசங்களும் மத பேதங்களும் அழிந்து விடும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

3 p.m. அடுத்தபடியாக, இன்னும் நம் தமிழகத்தில் உணவுப் பொருள்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றன. வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்தும், வெளி நாடுகளிலிருந்தும் உணவுப் பொருள்கள் இறக்குமதியாக வேண்டிய நிலைமை இன்னும் இருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலை என்பதை அரசியலார் உணர்வேண்டும். கட்டாயம் அவர்கள் உணவுப் பிரச்சனையில் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, எந்த உணவுப் பொருளும் தமிழ் நாட்டிலேயே வேண்டிய அளவு உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதோடு, வெளியிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள் இங்கே இறக்குமதியாகும் அவை நிலையையும் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தார் உணர்வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி விஷயத்தில், ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு நடுப்பகல் உணவு அளிப்பதற்கு ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். கல்வி இலாகா டைரக்டர் ஸ்ரீ சந்தரவடிவேலு அவர்களின் முயற்சியால் கிராமங்களில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு, அங்குள்ளவர்கள் தங்கள் சுய முயற்சியால் ஒரு வேளை உணவு கொடுக்க முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும். சர்க்கார் மானியம் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்த்து அனேக இடங்களில் இந்த மாதிரி முயற்சி ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப் பட்ட இடங்களில் கல்வி மந்திரி வரும்போதும் நிர்வாக அதிகாரிகள் வரும்போதும் ஒரு வேளை உணவு கொடுத்தவிட்டு பிறகு நிறுத்திவிடாமல் இருப்பதற்காக, நிரந்தரமான தொகை இதற்கென்று ஒதுக்கவேண்டுமென்று அந்த மானேஜ்மெண்டுகளுக்கு அரசாங்கத்தார் தெரிவிக்கவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த இடங்களில் மானேஜ்மெண்டாபீடம் கண்டிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதாவது, நிரந்தரமாக உணவு கொடுப்பதற்கு எண்டோமெண்டுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியதற்கிணங்க ரொக்கமாகவும், தான்யமாகவும் ஆண்டு ஒன்றுக்குத் தேவையானதை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறதோடு, நல்ல நன்செய் நிலங்களும் எழுதி வைக்கிறார்கள். அந்தப்படி பெர்மனெண்ட் என்டோமெண்ட் ஏற்படுத்தும் பள்ளிகளுக்கு முதற் சலுகை காட்டப்படுவேண்டும். அரசாங்கத்தார் அவ்வாறு தெரிவிக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

கிராம மக்களை முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்காக கிராம மக்களுக்கு சாதாரண கைத்தொழில் வசதிகளும், சிறு கைத்தொழில் வசதிகளும் அளிக்க வேண்டும். அவர்களை சிறு கைத்தொழில்களில் ஊக்குவிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், உணவு நிலைமை சங்கடமாக இருப்பதோடு அவர்களுக்குத் தொழில் வசதிகளும் இல்லாமல் இருந்தால், அவர்களிடையே மிகுந்த அதிருப்தி உண்டாகும். அம்மாதிரி அதிருப்தி உண்டாக்காமல் இருந்தால் தான், கிராமவாசிகள் நகரவாசத்தை விரும்பி நகரங்களுக்கு வர

21st. December 1956] [Sri V. V. Ramaswami]

மாட்டார்கள். ஆகவே, கிராமவாசிகள் நகரங்களுக்கு வராதபடி, ஆங்காங்கே கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கும் அங்கு வாழும் மக்கள் நன்மைக்கும் போதிய முயற்சி எடுக்கப்படவில்லையென்றே சொல்லவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய ஜில்லாவாகிய ராமநாதபுரம் ஜில்லா அனேகம் கைத்தொழில்களில் பின்தங்கியிருப்பதால், அங்கே கைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து அனேக நூல் நூற்பு ஆலைகளை ஆரம்பிக்க மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கத்தின் மூலமாக அனுமதி கோரி பல மனுக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக ஒத்தாசை அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு ஒத்தாசை அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், சிறு கைத்தொழில்கள் பள்ளிகளை (பாலிடெக்னிக்) ஏற்படுத்துவதற்கு எங்கள் விருதுநகரில் முன்வந்திருப்பதால், அங்கு அதை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சிவகாசி வட்டத்திலும், முதகுளத் தூர் வட்டத்திலும் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் இருந்து வருகிறது. இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு ஒரு பெரிய திட்டம் வகுத்து, எல்லா நகராட்சி மன்றங்களும் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை வகுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், முதகுளத் தூர் பகுதி கிராமங்களில் சாலை வசதி இல்லாமலும் பாதை வசதி இல்லாமலும் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வருஷத்தில் 9 மாதங்கள் வெளியே போகமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே ரயில் பாதையும் சாலை யும் போடுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதற்கு முன்பு கடற்கரை ஓரமாக சாலை (கோஸ்டல் ரோட்) போடும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் இணைப்பு ரோடுகள் போடவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்துகிறேன்.

சாத்தூர், சிவகாசி வட்டத்தில் தீப்பெட்டித் தொழில் நடந்துவருகிறது. அது நம் நாட்டில் முக்கியமான ஒரு தொழிலாக இருந்துவருகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அதை விருத்தி செய்யவேண்டும். தீக்குச்சி உற்பத்திக்கு வேண்டிய மருந்து சாமான்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு அனுமதி கொடுக்கும் விஷயத்தில், சிவகாசி அல்லது சாத்தூரி ஜுள்ளவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்காமல் வேறு யாருக்கோ கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதன் விளைவாக விருதுநகரிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு இந்த மருந்து உற்பத்தித் தொழில் போகக்கூடும். ஆகவே எப்படியாவது சிவகாசி வட்டத்தில் இந்தத் தொழிலை ஏற்படுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

கீழ்த்தர மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இதற்கு ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இதற்கென்று ரூ. 7 கோடி பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாப் ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கித் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யத்தில் இந்தத் திட்டத்திற்காக மேலும் பணம் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நம் ராஜ்யத்திற்குக் கிடைத்தது சொற்பமே. இந்த சபையில் சற்று முன்பு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சபை அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம் அது. அதை நம் அரசாங்கம் எவ்வளவோ காலதாமதம் செய்துவிட்டது என்பது நமக்குத் தெரிந்தது. நமது அரசாங்கம் கோரிக்கைகளை அவ்வப்போது மத்திய அரசாங்கத்திடம் தயங்காமல் வற்புறுத்தி வந்தால் காலாகாலத்தில் நம் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும். மேலும் நமது ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த சர்க்கார் கட்சியைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் பாராளுமன்றத்தில் நம் ராஜ்யத்திற்காகப் பேராரு வதற்காக அவ்வப்போது அவர்கள் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பம்பாய், வங்காளம் முதலிய ராஜ்யங்களில் அந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் அடிக்கடி ஒன்றுகூடி தங்கள் ராஜ்ய அமைச்சர்கள் என்ன

[Sri V. V. Ramaswami] [21st December 1956]

சொல்கிறார்களோ அதைக் கேட்டு, ஒருமுகமாகப் பாடுபட்டு பாராளுமன்றத்தில் போராடி தங்கள் காரியங்களை சாதித்துக்கொள்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அதேமாதிரி நம் அரசாங்கமும் நமது ராஜ்யப் பிரதிநிதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் அடுத்துவரும் தேர்தலில் பாராளுமன்றத்தக்குச் சரியான ஆட்களை அனுப்ப முயற்சிக்க வேண்டும். தில்லியில் நமது ராஜ்யப் பிரதிநிதிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக, ஹோர் ராஜ்யக்காரர்கள் தங்கள் ராஜ்யப் பிரதிநிதிகளும் அமைச்சர்களும் தங்குவதற்காக தில்லியில் “ஹோர் ஹௌஸ்” என்று ஒரு இல்லத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு இல்லம் என்று ஒரு மாளிகையை நமது அரசாங்கம் தில்லியில் நிறுவவேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்து, தமிழ் நாடு அமைச்சர்களோ, அதிகாரிகளோ தில்லிக்குச் சென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியும் சௌகரியங்களும் அங்கே கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, துண்டுவிழும் ரூ. 5 கோடியை எப்படி சரிக்கட்ட முடியும் என்று பார்க்கும்போது, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பண உதவி வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. புயலினால் ஏற்பட்ட நாசங்களை ஈடுசெய்வதற்கு நமக்கு ரூ. 3 கோடி செலவானது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து உதவியை எதிர்பார்ப்பது நியாயம்தான். புயலால் ஏற்பட்ட நாசத்தை நேரில் பார்த்த நமது ராஜ்ய முதலமைச்சர் அவர்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி அளித்தார்கள். அதே மாதிரி தேசத்தின் பிரதம மந்திரி நேரு அவர்களை புயலின் கோர நாசத்தை வந்து பார்க்கச் செய்திருந்தால் கட்டாயம் பூராத்தொகையையும் அவர்கள் மானியமாகக் கொடுத்திருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த மாதிரியான காரியங்களில் நமது அரசாங்கம் போதிய அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அந்தக் கடமையிலிருந்து அரசாங்கத்தார் தவறினால் மக்கள் மன்னிக்கமாட்டார்கள், மறக்கவும் மாட்டார்கள். ரூ. 5 கோடி துண்டு விழுகிறது. இதை ஈடு செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமது அரசாங்கத்தார் உதவியை புதுவரி விதிக்காமல், எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது, தேர்தல் காலத்தில், “எங்கள் கட்சிக்கு வோட்டுப்போடுங்கள். அப்போதுதான் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பணம் வாங்கி சரிக்கட்டுவோம். மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு வோட்டுப்போட்டால் அவர்கள் உங்களிடம் வரி வசூலித்துத்தான் ஈடுசெய்வார்கள்.” என்று ஆளும் கட்சியினர் மக்களிடம் சொல்வதற்காகவே ஏற்பாடு செய்தது என்பதில் ஐயமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

3-10 p.m. * DR. A. SREENIVASAN : Sir, it is rather unfortunate that every time I rise to speak on the Budget, a time-limit is imposed. It is nobody's fault.

(Mr. Chairman in the Chair.)

MR. CHAIRMAN : Dr. Sreenivasan, I think you have been complaining that I am not here whenever you speak. I am now here.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member was referring to the imposition of a time-limit whenever he rose to speak.

MR. CHAIRMAN : He could have chosen to speak on the first day itself when he could have had more time.

* DR. A. SREENIVASAN : I do not blame anybody for that and I am not casting any aspersion on anybody. I call this Budget an 'election-eve Budget' for the simple reason that the Party in

21st December 1956] [Dr. A. Sreenivasan]

power wants to throw dust in the eyes of the ordinary voters. This question relating to teachers and village officers has been hanging fire for so long. Whenever this question was raised by any hon. Member during the previous Budget discussions, immediately the argument of financial stringency used to be put forward by the Government. That has been the stock argument of the Party in power in the past. But, now, when the Party in power has to face the General Elections, it introduces this measure of relief. So, the whole thing looks suspicious. This should have been done much earlier. Especially when there is a deficit Budget, I cannot understand why on earth this Government cannot leave it to the successor Government. Or, why did they not do this much earlier? I do not think it is fair to do this just now. It creates suspicion. I do not say that the Party in power had a motive in doing this, but it lends itself to suspicion. So, it would have been much better if the Ministry had given this relief much earlier. It looks as though the Party in power wants these two categories of people not to work against it in the coming elections. Some of the teachers were taking active part in the elections. Now, some crumbs have been thrown to them and the Government expect these people to keep quiet and be satisfied with these.

Now, I come to the question of the rise in the price of rice. It has been said by the Hon. the Minister for Agriculture that the Government were responsible for bringing down the price of paddy. I want to tell him—I was also once an agriculturist and I also know these things to some extent—that when a fresh harvest is done, automatically the prices go down. The prices are bound to show a downward trend. That is always the case. There will also be a difference in price to the extent of 6 annas to 8 annas per kalam between new paddy and old paddy. Because, every woman at home knows that the new rice does not give enough volume of cooked rice. “புது அரிசி சாதம் காணுவதில்லை” That uses to be the saying at home. The Volume of cooked rice prepared out of new rice will be much less. Therefore it is that the new rice is selling at a lesser price. Moreover, the new rice gets pasty. That is another reason why it does not sustain boiling properly. Thus, it is due to natural causes like these that there is some downward trend in prices. So, it is not fair on the part of the Hon. the Minister for Agriculture to claim that the Government were responsible for bringing down the prices.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not know wherefrom the hon. Member got the information that I claimed that the Government had been responsible for bringing down the prices.

* DR. A. SREENIVASAN : In the year 1954, the prices of paddy came down and the Government promised the landholders—I do not use the term ‘landowner’ as nobody seems to be the owner of the land and all are only holders of land—that if the prices were to go down below Rs. 11, they would come to their rescue. Now, rice is being sold at these so-called fair price shops at a very

[Dr. A. Sreenivasan] [21st December 1956]

high rate and I do not know the reason for this. Is it because they have procured that rice at a very high rate or is it due to artificial boosting?

Then, I come to my pet subject, the Medical Department. I request the Hon. the Minister for Health to be present. Because, I do not want to be misunderstood. For, his predecessor always used to complain that I spoke when he was absent. But, the fact is that the Hon. Chairman calls me to speak whenever he pleases. The present Health Minister's predecessor used to be present at the beginning of the discussion and when my turn to speak came, he used to disappear. That is why I have particularly to request the present Health Minister to be present. I now wish to speak on my pet subject, namely, the Barnard Institute of Radiology. I am dispassionate in this matter. I am not going to cast any aspersion on anybody. As a public man, I feel it is my duty to invite the Government's attention if anything goes wrong. I have no animosity against anybody. My only anxiety is that public funds should not be wasted. The immediate provocation for talking on this subject is this. You may remember that the Government have upgraded the Institute, with the assistance of the Central Government, a few weeks ago. The Madras Government have to pay 50 per cent of the cost. Who is the Director? Is he the person who was responsible for involving the Government in a transaction by which the Government sustained a serious loss? After retirement, was he not re-employed in some capacity or other? Was it done for the sole reason that when the new Diploma course in Radiology was introduced by the Madras University, they wanted a teacher who possessed the post-Graduate Diploma or a degree either in Medicine or in Surgery? When did the Syndicate pass that Resolution? When did the Madras Government abolish the old Diploma course, I mean the one-year Diploma course? At the time when the Syndicate passed the Resolution, was it communicated to the Government? Did they state the specific qualification necessary for the teachers to teach students for the Diploma course? Suddenly the University springs a surprise on the Madras Government that a man with post-Graduate qualification in Medicine and Surgery will be essential for teaching students. Why? Does it mean that the services of the ex-Director were to be utilised in an indirect way and a questionable way too if you will excuse my using that term? If only the Madras Government had been given sufficient time, they would not have walked into the trap. They would not have agreed to this course and a qualified teacher could have been found. Now, they have upgraded the institution. If anything unforeseen happens and if the gentleman elects to get out of the State, could they get another person? What steps have the Government taken to post a substitute in such an emergency? Now, there is no one in the Department to step into his shoes, if he elects to get away from that office. Does it mean that teaching will have to suffer? It looks as though the predecessor of the present Health Minister had the foresight, considerable foresight I should say, in selecting somebody in the

21st December 1956] [Dr. A. Sreenivasan]

department (his son) to have a higher Degree in Surgery. The whole thing becomes a sort of hole-and-corner method. I think the present Minister for Health should go into this question thoroughly in public interests.

There is also another important point on which I wish to say a few words. I have got certain facts in my possession which I am not willing to place in the Minister's hands. The Government do not have the respect or confidence of the common man. After the way in which the Public Accounts Committee dealt with the radium matter and after the elaborate enquiry, nobody can have confidence. Therefore, I insist upon a judicial enquiry into this matter. In the interests of purity of administration and public life, the Hon. Minister must give serious consideration to my suggestion and see whether it is not high time now to go into this matter.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

* DR. A. SREENIVASAN : One more minute, Sir. I have many points.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should have spoken on the first day. He would then have had forty-five minutes.

* DR. A. SREENIVASAN : Yes, Sir; I should have done it. Then, Sir, I wonder whether the Hon. the Leader of the House knew anything about a meeting that was convened in Tiruchirappalli about the 5th of last month whereat speeches were made about the Judiciary as it functioned in Madras. Yesterday, you will remember, Sir, when the hon. the Deputy Leader of the Opposition was speaking, the Hon. the Leader of the House stood up and said that motives should not be imputed to the Judiciary. If you feel so sensitive about it that the Hon. Judges should not be torn to pieces and shreds, then I do not want to read what I have got in my hands about what took place at a meeting last month. It will be deemed to be contempt of court, even though this is a place where we are privileged to speak out. I do not want to read it. I would only say this much. If you go through it, it will not be to your credit. If you do not, you will be laying the axe at the very root of public confidence in the Judiciary. If any man takes it into his head to abuse it for reasons best known to himself, it will be very bad.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member refers to what I said yesterday when the Deputy Leader of the Opposition was speaking, I should say that I rather took objection myself to his going into the minds of Judges. So, it was the other way about.

* DR. A. SREENIVASAN : That is exactly what I say. I appreciate the point of view of the Hon. the Leader of the House because it is our duty to see that the fair name of our Judiciary is not spoilt. It is one good thing which the Britishers have left behind.

3-20-
p.m.

[21st December 1956]

* **SRI N. ANNAMALAI PILLAI :** ஒவ்வொருவருக்கும் 10 நிமிஷங்கள் என்று நேரம் நிர்ணயித்த பிறகு எல்லோரும் 10 நிமிஷங்களுக்கு மேல் பேசினால் கடைசியில் நான் பேசுவதற்கு இடம் இருக்காது. நேற்றைய தினம் நான்கு பேர்கள் பேசியதுடன் சபை முடிந்தது. இன்றைய தினம் இரண்டு பேர்கள் பேசியதுடன் முடிந்துவிடும்போல் இருக்கிறது.

DR. A. SREENIVASAN : நீங்கள் எல்லாம் ரொம்ப தர்மபுத்திரர் என்று தெரியும். இருந்தாலும், நான் சொல்வது என்னவென்றால், நான் இப்போது பேசுவது மிக முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது என்பதுதான்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member must stop.

* **DR. A. SREENIVASAN :** Only one word more. I want the Government to take very serious notice of this matter in the interests of the party in power, in the interests of public service and in the interests of the country at large.

* **SRI N. ANNAMALAI PILLAI :** கனம் தலைவர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டத்தை வருஷாவருஷம் மாமூல் பிரகாரம் ஆங்கிலத்தில் கொண்டு வந்து, பேசுவதையெல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே பேசி முடிவுகட்டுவது என்பது வழக்கமாக இருந்தது. அந்த வழக்கம் சிதறண்டு போகும்படி இன்று இருக்கின்ற அரசாங்கமானது ஒரு புதிய வழக்கத்தைக் கடைபிடித்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மக்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அந்தக் காரியத்தை இப்போது அரசாங்கத்தார் செய்திருக்கிறார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்தை தமிழிலேயே சமர்ப்பித்தது மிக மிக மகிழ்ச்சிக் குரியது. ஒரு தமிழன் செய்யவேண்டிய காரியத்தை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. இது வரை இந்த ராஜ்யத்திற்கு சென்னை ராஜ்யம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யம் என்று பெயர் வைக்கின்ற காலத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் மலையாளிகள், கன்னடியர்கள், தெலுங்கர்கள் எல்லோரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் இப்போது தனித்துப் போய்விட்டதால் இந்த ராஜ்யத்திற்குத் “தமிழ் ராஜ்யம்” என்று பெயர் வைப்பதற்கு அரசாங்கம் சீக்கிரத்தில் முயற்சி செய்யும் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்கம் இதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை. காலக்கிரமத்தில் அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆந்திரர்கள் மட்டும் பிரிந்துபோன பிறகு “தமிழ் ராஜ்யம்” என்று பெயர் வைப்பதற்கு ஆட்சேபித்தார்கள். மலையாளிகளும், கன்னடியர்களும் இருந்ததால் ஆங்கிலத்திலன்றி தமிழில் பேசினால் அவர்களுக்குப் புரியாது என்று அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் சென்னை ராஜ்யம் என்று பெயர் வைப்பதென்று அப்போது சபை ஒருவாறு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. ஆனால் இப்போது மலையாளிகளும், கன்னடியர்களும் பிரிந்துபோன பிறகு தமிழ் ராஜ்யம் என்று பெயர் வைப்பதில் ஆட்சேபணை ஒன்றும் இருக்காது. இப்போது தமிழ் ராஜ்யத்திலிருந்து மலையாளிகளும் கன்னடியர்களும் பிரிந்துபோன பிறகும், இந்த சபையில் தமிழில் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகும் தமிழர்களாக இருப்பவர்கள் எல்லோரும் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இது புரட்சிகரமாக இருக்கிறது. வாழையடி வாழையாக ஆங்கிலத்தில் பேசிக்கொண்டு வந்திருப்பதால் இப்போதும் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்களா? அல்லது, இது வரை ஆங்கிலத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு இப்போது தமிழில் பேச முடியாததால் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்களா? தமிழ் ராஜ்ய சட்டசபையில் இப்படி ஆங்கிலத்தில் பேசினால், ஒரு சினிமாவிலோ நாடகத்திலோ காட்ப்புறம் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசுவது போலத்தான் இருக்கிறது என்று வெளியில் இருப்பவர்கள் நினைத்துக்கொள்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் கூடியவரையில் எல்லோரும் தமிழில் பேசவேண்டும். ஆங்கிலத்தைத் தவிர தமிழில் பேசத் தெரியாத

21st December 1956] [Sri N. Annamalai Pillai]

வர்கள் இங்கே இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசினால் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ள முடியுமே தவிர, தமிழ் தெரிந்தவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதற்கு ஒத்துக்கொள்ளமுடியாது. கீழ் சபையில் ஒரு அங்கத்தினர், தெலுங்கில் பேசுவதற்குக் கூட தமக்கு உரிமை இருப்பதாகச் சொன்னார். எந்த பாஷையில் பேசுவதற்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருந்தாலும் கூட, தமிழை அரசாங்கம் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டபிறகு அவர்கள் தமிழில் பேசுவது தான் நியாயமும் தர்மமும் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வரவு செலவு திட்டத்தைத் தமிழில் சமர்ப்பித்தது போலவே அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளும் தமிழிலேயே நடைபெறவேண்டும் என்று விரும்புவதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் வெளியிட்டிருக்கின்ற கருத்தை தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். எல்லா அரசாங்க நடவடிக்கைகளும் தமிழிலேயே நடக்கவேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன்; அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசும்போதும், ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறவர்கள் தமிழில் பேசுவதற்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வழக்கப்படுத்திக்கொள்ளலாம். 'வழக்கத்தில் வந்ததை காலகிரமத்தில் மாற்றிக்கொள்ள முடியும். எனது தலைவர் காலம் சென்ற ஸ்ரீ எஸ். ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார் அவர்கள் ஒரு பெரிய வக்கீல். 1924-ம் வருஷம் அவர்கள் வேலூரில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்த போது "நான் ராமநாதபுரம் வாகியானாலும் எனக்குத் தமிழில் பேசத் தெரியவில்லை. அதற்காக மன்னிக்க வேண்டும்". என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் காலக் கிரமத்தில் தமிழில் பேச முயற்சித்து தமிழில் பேசுவதில் திறமைசாலியாக மாறிவிட்டார்கள். அதே போல் இந்த சபையில் உள்ளவர்களும் மாறிவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எல்லா குறைவாக இருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் உணருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது தமிழில் பேசவேண்டியதைப்பற்றி இங்கே பாடம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. தமிழில் பேச வேண்டிய அவசியத்தை எல்லோரும் உணருவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: திடீரென்று தமிழில் பேசுவதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுப்பீர்களா?

* **SRI N. ANNAMALAI PILLAI:** தாராளமாகக் கொடுப்போம்.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: நீங்களும் நானும் கொடுப்பதற்கில்லை. தலைவர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். நாங்கள் உங்களைப் போன்ற தமிழர்கள் அல்ல, நிபுணர்களாகப் பேசுவதற்கு; நாங்கள் சிறியவர்கள். ஆகையால் மன்னிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI N. ANNAMALAI PILLAI:** கனம் நண்பர் ஸ்ரீ செட்டியார் அவர்களும் பாரிஸ்டர் தான். அவரையும் சேர்த்துத் தான் நான் பேசினேன். ஆகையால் அவர்கள் கோபம் கொண்டு பேசுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை.

அடுத்தபடியாக, கனம் சகோதரி ஸ்ரீமதி கிளப்வாலா அவர்கள் இப்போது சென்னை நகர ஷெரிபாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம், சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒரு ஸ்திரீயை ஷெரிபாகத் தெரிந்தெடுக்கும் பங்களியம் கிடைத்திருக்கிறது. இது குறித்துத் தமிழ் மக்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது ஸ்ரீமதி கிளப்வாலா அவர்களுக்குக் கத்தியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதைக் கூட இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். [குறுக்கீடு] இருக்கிறதா? ரொம்ப சந்தோஷம். இந்தப் பெருமை நமக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. இதற்கு முன்பு இந்த ராஜ்யத்தில் தான் ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியை முதன் முதலாக

3-30
p.m.

[Sri N. Annamalai Pillai] [21st December 1956]

மந்திரியாக நியமித்தார்கள். அதே மாதிரி இப்போது ஒரு ஸ்திரீயை இந்த நகரத்திற்கு ஷேர்பாக நியமித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டதற்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது. மதுவிலக்கு காரணமாக ஜனங்கள் இப்போது சபிட்சமாக வாழ்கிறார்கள். ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் கள்ளச் சாராயம் இருந்தால், அதற்காக மதுவிலக்கு தோல்வியடைந்து விட்டது என்று சொல்வது கோழைத்தனம். மதுவிலக்கைச் சரியாக அமல் நடத்துவதற்கு மனம் இல்லாதவர்கள் தான் அப்படிச் சொல்வார்கள்.

இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் ராமர், சீதை, விநாயகர், கிருஷ்ணர் ஆகிய கடவுள்களின் வி்கரஹங்களை சிலர் உடைத்து அந்தக் கடவுள்களை வழிபடுகிறவர்களின் மனதைப் புண்படுத்தி வருகிறார்கள். பக்தர்களின் மனம் இப்படிப் புண்படுத்தப்படுவதால் தான் பல வருந்தத்தக்க சம்பவங்கள் ஏற்படுகின்றன. விக்ரஹ ஆராதனை வேண்டாம் என்று சிலர் கிளர்ச்சி செய்ததில் ஒரு காலத்தில் எவ்வளவோ கோவில்கள் இடிக்கப்பட்டன. அந்த முறை இன்று மாறியிருப்பதற்குக் காரணம் அவரவர்கள் வழிபடும் முறைக்கு அவரவர்களுக்கு சுதந்திரம் அளித்திருப்பதுதான். இந்த ராஜ்யத்தில் சிலர் விக்ரஹங்களை உடைத்தும், ராமர், சீதை, கிருஷ்ணர் போன்று வேஷம் போட்டுக்கொண்டு கேவலமான முறையில் நடத்தும் ஜனங்கள் மனதைப் புண்படுத்தி வருகிறார்கள். இது மிகவும் விபரீதமாக முடியுமாதலால் இந்த சம்பவங்களைத் தடுக்க அரசாங்கத்தார் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று ஸ்ரீ ஈ. வெ. ராமசாயி நாயக்கர் சர்க்காரைத் தாங்குவதாகப் பேசுகிறார். ஆனால் அவர் சர்க்காரைத் தாங்கவில்லை. தன்னுடைய தாங்கிக்கொள்வதற்காக சர்க்காரை தன் மேலே போர்த்திக்கொள்கிறாரே. தவிர, சர்க்காரைத் தாங்கவில்லை. சர்க்காரைத் தாங்குவதாகப் பாசாங்கு செய்கிறார். இது சர்க்காருக்கு அனுசூலம் இல்லை.

இந்த ராஜ்யத்தில் இப்போது ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், ஹரிஜனங்கள், இருளர்கள், நரிக்குறவர்கள், மற்றும் பல ஜாதியினரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வீட்டு வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தார் ரூ. 1 கோடியை ஒதுக்கி வைத்து இவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார்கள். அந்தப் பணத்தோடு இந்த சர்க்காரும் மேலும் பணம் போட்டு அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் செங்கம் தாலுகாவிலும் போளூர் தாலுகாவிலும் ஹரிஜனங்களுக்காகவும் நரிக்குறவர்களுக்காகவும், இருளர்களுக்காகவும் சர்க்கார் நிலம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கும் நரிக்குறவர்களுக்கும், இருளர்களுக்கும் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உடனே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எலிமெண்டரி பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும் செகண்டரி பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும் ஒரே மாதிரி சலுகைகள் இருக்கவேண்டும். ஒரே வகுப்பு உபாத்தியாயர்களுக்கு, மாணேஜ்மெண்ட், சர்க்கார், போர்டு முதலியவைகளால் நடத்தப்படும் பள்ளிக் கூடங்களில், வெவ்வேறு மாதிரி சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களில் பலர் மாகாண ஸெர்வீஸில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாமல் திண்டாடித் தெருவில் நிற்கிறார்கள். மாணேஜ்மெண்டை எடுத்துவிட்டால் அவர்கள் கதி அதோகதி தான். எந்த மாணேஜ்மெண்ட் எடுக்கப்பட்டாலும், எந்த மாணேஜ்மெண்ட் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து ஆசிரியர்கள் விலக்கப்பட்டாலும், எந்த இடத்திலிருந்து போனார்களோ அந்த இடத்தில் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

21st December 1956] [Sri N. Annamalai Pillai]

அரியலூர் ரயில் விபத்தில் பலர் இறந்து போனார்கள். அவர்கள் இறந்தமைக்கு அனுதாபம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இறந்து போனவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மத்திய சர்க்காரும் நம் சர்க்காரும் உதவி செய்வதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கன்னியாகுமரி ஜில்லா திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து தமிழகத்தோடு சேர்ந்தது ரொம்பவும் மெச்சத் தகுந்தது, பாராட்டத் தகுந்தது. ஆனால் வேங்கடமும் நம்முடன் இல்லையே என்ற வேதனை நம் மனதைத் துன்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது. வேங்கடமும் நம்முடன் சேருவதற்கு காலக்கிரமத்தில் வழி ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்ட உரையை சர்க்கார் தமிழில் சமர்ப்பித்ததற்கு நன்றி செலுத்துவதுடன் ராஜாங்க பாஷை தமிழாக இருக்க வேண்டும் என்றும், இந்த சபை நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI JOHN ASIRVATHAM : Mr. Chairman, at the outset, I must congratulate the Hon. the Finance Minister on the lucid manner in which he has presented the interim Budget to the Legislature. He has successfully guided the destinies of the State in the sphere of Finance during the last five years. By holding the twin portfolios of Finance and Education, he has rendered marked service to the cause of education in the Madras State. The lot of the elementary school teacher has been considerably bettered; his scale of pay has been increased and the pension scheme is a great boon to him. I request the Hon. the Minister for Education and the Government to extend the pension scheme to graduate teachers in secondary schools and if possible, to lecturers in colleges, before the general elections.

On behalf of the Anglo-Indian schools in the Madras State, I thank the Hon. the Minister for Education for his sympathetic understanding of the problems of these special schools and in zealously maintaining the safeguards for Anglo-Indian education enshrined in the Constitution of India. At the same time, I extend my heart-felt thanks on behalf of these schools to the Government of Madras for restoring the 10 per cent cut in grants to Anglo-Indian schools. These schools are noted for their own distinctive characteristics which are widely appreciated by all sections of the Indian community as evidenced by the overwhelming rush for admission to these schools. I request the present and the future Governments to see that these schools become a permanent feature and that they take their rightful and honoured place in the larger scheme of Indian education.

I particularly implore the Education Minister to implement the recommendation of the Secondary Education Commission Committee and the Secondary Education Commission regarding the triple benefit scheme, that is, the provident fund-cum-insurance-cum-pension scheme, for teachers of all categories and grades. The Government will earn the undying gratitude of the great teaching profession if this recommendation is implemented before the general elections.

[Sri John Asirvatham]

[21st December 1956]

The reorganization of secondary education contemplates the expansion of libraries and laboratories. The provision made is only 50 per cent of the grant.

3-40
p.m.

If these schools are to function successfully, I request the Government to increase their contribution to two-thirds and in the case of poor schools, it would be better if the grant for library and laboratory is paid in full. I am definitely against tinkering with Secondary and University Education. The Pre-University course introduced in July of this year has wrought untold hardship and suffering on the young students who have to study in one year the syllabus prescribed for two years. They have to attend classes even on Saturdays and Sundays. Even some Principals and Lecturers who were over-enthusiastic about the introduction of this course in the beginning have now been terribly disappointed and are now in utter despair. Another serious defect of this course is that the student has to choose two subjects in the Science Group and two other subjects from the Humanities. This will definitely shut out some promising young boys and girls from coming up in life and taking their rightful place in the affairs of the country. A brilliant boy who has an aptitude for Humanities may not have the same aptitude for Science. I request the authorities not to club both these subjects at the University stage; it will be a most ridiculous thing to do and will only spell ruin and disaster to several young boys and girls. I request the Government of Madras to use their good offices with the University authorities (hear, hear) and see that this unwanted Pre-University course is scrapped once and for all and buried out of sight. If the University is adamant, the Government should take strong steps to bring pressure on the University. After all, His Excellency the Governor is the Chancellor of the University, the Hon. the Minister for Education is the Pro-Chancellor of the University and the Government are responsible to thousands of the parent-public who are thoroughly disgusted with this Pre-University course. Let me say, Sir, that the Universities created in 1857 as a result of the despatch of Sir Charles Wood have produced some of the eminent sons of India in the three States of Bengal, Bombay and Madras—eminent jurists, lawyers, doctors, statesmen and politicians. Even in the City of Madras, after the introduction of the Minto-Morley Reforms, we had the late V. Krishnaswami Ayyar. I do not find now his son here, Sri K. Balasubramanya Ayyar, the worthy father of the worthy son (A voice: Worthy son of the worthy father). Yes. The late Krishnaswami Ayyar became the first Indian Executive Councillor. Time does not permit me to quote other eminent names; otherwise, I will quote a host of names of eminent persons who have been benefited by the University course which we, almost all of us, have taken.

Sir, sometime ago, the Radhakrishnan Commission was appointed to look into the work of the Universities and the question of re-organisation of the Universities. One of the main recommendations of that Commission was that after a two-year Intermediate course, a three-year Degree course could be introduced.

21st December 1956] [Sri John Asirvatham]

If the University insists on a three-year University course, it would be better to implement the suggestion of the Radhakrishnan Commission.

Now, coming to the treatment meted out to the legislators at public functions which question was raised by the hon. Member Mr. Mohamed Raza Khan, I must point out that the Legislature is part and parcel of the Government. According to eminent political writers, the three organs of the Government are the Executive, the Judiciary and the Legislature. So, the Ministers come first; the High Court Judges come second and the legislators third. The others, whether Government officers or non-officials, come only after these three.

I will finish in a minute, Sir.

Sir, I must refer to the colossal waste of the rate-payers' money in the City on civic receptions to V.I.P.'s which are becoming the order of the day. The roads in the City are in a dilapidated condition and amenities like water-supply and lighting are denied to the poorer section of the people in the City. May I request the Government to direct the Corporation of Madras not to waste its money on civic receptions to all and sundry?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know whether the Government will be in order if they should give any such 'directions' to the Corporation, as suggested by the hon. Member.

* SRI JOHN ASIRVATHAM: At least, the Government could make a suggestion to the Corporation. Let the visits of V.I.P.'s be few and far between. Because, restrictions are put on general traffic on the road and even a doctor who has to attend on a woman in labour is not able to reach the patient's residence in time. I have heard of several such complaints.

In regard to the administration of the City Police, I have to say this. While, in their zeal to prevent sale of illicit arrack and cotton betting, the lower rungs of the Police are adopting third-degree methods, many innocent people become the victims of serious attacks and beating. The police force in the lower rungs should be warned not to indulge in such barbarous methods. I trust that the Government would take necessary action in the matter.

Sir, in conclusion, I thank the Government of Madras, especially the Hon. the Leader of the House, for bringing in the Resolution this afternoon to increase the number of Members in the State Legislative Council. Particularly, I thank the Government, on behalf of the teachers, for increasing the number of their representatives from 4 to 6. The hon. Member seated to my right, I am afraid, is thoroughly ignorant of political science when he questioned the utility of a Second Chamber. I will refer him to the book on

[Sri John Asirvatham] [21st December 1956]

“Second Chamber” by Lord Bryce, a great political thinker. (Dr. A. Sreenivasan : It is an ancient book). It does not matter. Thank you, Sir.

3-50 SRI M. ETHIRAJULU : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்
p.m. போது இடைக்கால பட்ஜெட் மீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதன் மீது நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் நான்கு மாதங்களுக்குத்தான் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் ரூ. 5 கோடிக்கு மேல் துண்டு விழுந்திருந்தாலும், அந்தத் தொகையை மக்கள் தலையிலே இந்த அரசாங்கம் சுமத்தவில்லை என்று முதலாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, ஒரு முக்கிய கட்டத்தை தமிழ் நாட்டிலேயே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. முதன் முதலாக இப்போது தான் நமது தலைவர் அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தைத் தமிழிலே நிகழ்த்தி, இங்கே தமிழிலே ஆட்சி நடத்த முடியும் என்று விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தான் மக்கள் கூட தமிழ் ஆட்சிமொழியாக சீக்கிரமாக முடியும் என்று நம்ப வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக ஆகவேண்டும் என்று நன்றாக விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், தமிழ் ஆட்சி மொழியாக ஆகவேண்டியது தான் என்பதை இதுவரை சூசகமாகச் சொல்லிவந்தார்கள். நேற்றைய தினம் இதைப் பட்ட வர்த்தனமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டில் ஒரு சந்தோஷ நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

இந்த ஐந்து வருஷகாலமாக திறமைவாய்ந்த கட்சியாக சர்க்கார் கட்சி இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் மக்கள் நலத்தில் அக்கறை கொண்டு மக்களுக்கு எதைச் செய்தால் நல்லதோ, மக்கள் எதை ஏற்றுக் கொள்வார்களோ, அதைச் செய்து வந்திருக்கிறது. எந்த நோக்கத்தைக் கொண்டு காங்கிரஸ் சர்க்கார் பதவியேற்றதோ அந்த நோக்கத்திலிருந்து காங்கிரஸ் சர்க்கார் பிறழவே இல்லை என்பதை மக்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களைக் கெண்டுதான் காங்கிரஸ் பதவிக்கு வந்தது. ஒன்று, மதுவை ஒழிக்கவேண்டும். இரண்டு, நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். முதலாவதாக மத விலக்குச் சட்டம் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். இரண்டாவது முக்காலம் முடிவடைந்து சீக்கிரத்தில் முழு வெற்றியடையப் போகிறது. அதோடு கூட, “வெள்ளையர் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட அரிசி ரேஷன் மீண்டும் வந்துவிட்டது. நாம் கொள்ளை லாபம் அடிக்கலாம்”, என்று எதிர் பார்த்த வியாபாரிகள் எல்லாம் இன்று அரிசி விலை இறங்கவே ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் நல்ல வழியைக் கடைப்பிடித்து ஏராளமான அரிசியைக் கொண்டுவந்து போட்டு அரிசி படி 11 அணுவுக்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்திருப்பதால், அந்த வியாபாரிகள் எல்லாம் ஏமாற்றம் அடைந்தார்கள். இது நமது மந்திரி சபையின் நிர்வாகத் திறனைக் காண்பிக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

பருத்தி சூதாட்டத்தில் ஏழை மக்களெல்லாம் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று அனேகம் பேர்கள் சொன்னார்கள். மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் இருக்கிறவர்கள் இந்த சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுவதைப் பாரக்கும் போது நாம் கண்கலங்காமல் இருக்க முடியவில்லை. வயிற்றுச் சாப்பாட்டுக்கு இல்லாமல் தவிக்கும் பல ஏழைகள் இந்த சூதாட்டத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டிருந்தார்கள். இந்த சூதாட்டத்தை ஒழித்தபெருமை திறமைவாய்ந்த சென்னை நகர போலீஸ் கமிஷனரைச் சாரும். வேலியே பயிரை மேய்கிறது, போலீஸ் காரர்களே சூதாட்டம் நடப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள், என்பதை கமிஷனர் அறிந்து போலீஸ் உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களைக் கண்டித்து இந்த சூதாட்டத்தை கமிஷனர் அவர்கள் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த சூதாட்டம் அறவே ஒழிந்தது என்றே கொள்ளலாம். இந்த விஷயத்தில், போலீஸ் கமிஷனருக்கு மிகுந்த ஊக்கம் கொடுத்து, ஆதரிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சூதாட்டம் ஒழிந்தது என்று

21st. December 1956] [Sri M. Ethirajulu]

செய்தியையும், கள்ளச் சாராயம் எங்கும் கிடைக்கவில்லை என்ற செய்தியையும் பாமர மக்கள் படிக்கும் “தினத்தந்தி” பத்திரிகையே எழுதுகிறது என்றால், நமக்கு வேறு என்ன பெருமை இருக்கமுடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்காக அரசாங்கத்தையும் போலீஸ் கமிஷனரையும் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மக்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அறிந்து தான் கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் ஜான் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் அமெரிக்கா தேசத்துடன் ஒப்பிட்டு இந்தியாவில் மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னார். மக்களின் வாங்கும் சக்தி எப்படிக்குறைந்தது, யாரால் குறைந்தது, குறைந்து போனதற்குக் காரணம் என்ன என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. உற்பத்தி அதிகமானால் தானே வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இருக்க முடியும்? பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்களான தொழிலாளர்களின் சேக்தமநலன்கள் நன்றாக இல்லையானால் உற்பத்தி எப்படி அதிகரிக்கும்? உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறவர்கள் யார், அந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது, அவர்களுடைய சேக்தம் நலன்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, உற்பத்தியாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கும், அவர்களுக்குத் துணையாக நின்று அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் யோசனைகள் இந்த சபையில் ஸ்ரீ ஜான் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அதை என் போன்ற தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாராட்டியிருக்க முடியும். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்காக 1953-ம் வருஷத்தில் கூட மத்திய சர்க்கார் ரூ. 11 கோடி கொடுத்திருக்கிறது. அதாவது, தொழிலாளர்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும், அவர்கள் தங்கள் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்கிக் கொள்வதற்கும் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அரசாங்கம் அந்தப் பணத்தைச் சரியாக உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று நான் குறை கூறுவேனெனத் தவிர, அரசாங்கம் எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. சென்ற மாதம் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் அவர்கள் கடலூருக்குப் போனபோது மின்வர்களிடம், ரூ. 40,000 விலையுள்ள மின்சாரப் படகுகளை வாங்கிக் கடலிலே சென்று மின் பிடித்து ஜீவியம் செய்யக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த விலையம் மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள மின்வர்களுக்குத் தெரியாது. இதற்குக் காரணம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் தொழிலாளிகளிடம் போதிய தொடர்பு கொண்டு ஊன்காதுதான். ஜனங்களுக்குப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் சர்க்கார் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, அந்தக் காரியங்களால் மக்கள் பயனடையும்படி செய்ய வேண்டும். ஆகவே மக்களிடம் தொடர்புகொண்டு பணியாற்ற அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள்தான் நாட்டின் செல்வத்தையும் உணவும் பொருள்களையும் பெருக்கி வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றம் மிகமுக்கியமானது. தொழிலாளர்கள் தான் நாட்டின் செல்வம் என்று நமது தேசப் பிரதம மந்திரியும், பூதானத் தந்தை வினோபாஜியும் அடிக்கடி சொல்லிவருகிறார்கள். யாரும் கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம். எதிர் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் யாரும் தொழிலாளர்களைப்பற்றி ஒன்றும் இதுவரை பேசியதில்லை. தொழிலாளர்களின் நிலை உயர்ந்தால் தான் நாடு முன்னேற்றமடையும். அவர்களுக்குக் கல்வி, பொருளாதார, வீட்டு வசதிகள் அளிக்கவேண்டும். இதை இரண்டு விதத்தில் செய்யலாம். ஒன்று, அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும்; அந்தக் கமிட்டி தொழிலாளர்களுடன் தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி நேரிடையாக விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டு ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்த பிறகு அவர்கள் நிலையை உயர்த்த சர்க்கார் முன்வரவேண்டியது அவசியம். அப்படி முடியாவிட்டால், உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து, அவர்களைத் தொழிலாளர்களிடம் நேரிடையாக விசாரிக்கச் செய்து, தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த எந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதனால் பயனடைந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர் போன்ற புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் சேகரிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்து எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும், ஒதுக்கப்படும் பணம் கிடைக்கும்படி செய்து எல்லாத் தொழிலாளர்களும் நன்மையடையும்படி செய்ய வேண்டும். இப்போது இரண்டாவது

[Sri M. Ethirajulu]

[21st December 1956]

ஜந்தாண்டுத் திட்டம் கூட வந்து அமுலாக்கிக்கொண்டு வருகிறது. இப்போது தொழிலாளர்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் ஏழை மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். உண்மையில், ஏழை மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் பரும கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஏழை மக்களுக்கு ஜாரம் வந்தால், காலரா வந்தால், ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நல்ல மருந்துகள் இருப்பதில்லை. படுக்கை வசதி இல்லை. டாக்டர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து இல்லாததைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, தாங்கள் மருந்தை எழுதிக் கொடுத்து, அந்த மருந்தை கடையில் வாங்கிக்கொள்ளும்படி சொல்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்பொழுது ஏழை மக்கள் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகளால் நடத்தப்பட்டு வரும் ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்துகள் மிகக் குறைவு; ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் வருஷம் முழுவதற்கும் ரூ. 2,000-க்கு மேல் மருந்து வாங்குவதில்லை. ஆனால் அங்குள்ள டாக்டர்களின் சம்பளத்திற்குச் செலவாகும் தொகை வருஷத்திற்கு ரூ. 6,000-க்கு மேல் இருக்கிறது. மருந்துக்குச் செலவாவது ரூ. 2,000.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எந்த எந்த மருந்துகளை எப்போது எப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது. ஆகவே டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தைப் பற்றி நாம் கவலைப்படக் கூடாது.

*** SRI M. ETHIRAJULU :** குறை கூறவில்லை. சர்க்கார் ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேனே தவிர, பணத்தை ஜில்லா போர்டுகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மக்கள் புகார் சொல்லும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று தான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இருக்கும் நிலைமையைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, நகர சபைகளை எடுத்துக் கொண்டால், பொது மக்கள் தங்களுக்கு ரோடு வசதிகள், குடி தண்ணீர் வசதிகள், கக்கூஸ் வசதிகள் மற்றும் பல சுகாதார வசதிகள் ஆகியவைகள் வேண்டுமென்பதற்காக பிரதிநிதிகளுக்கு வேட்டுப்போடுகிறார்கள். ஆனால் நகரசபையில் நடப்பது கட்சிப் பிரதி கட்சி, பொது மக்களுக்கு எவ்வத நன்மையும் நகரசபையால் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே நகர சபைகளை கலெக்டர் வசம் ஒப்படைத்துப் பராமரிக்கலாம். அல்லது நகர சபைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் வரியை வசூலிக்கிறது. மக்கள், அரசாங்கம் தங்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்ற நம்பிக்கையில் வரி கொடுக்கிறார்கள். அணைக்கட்டுத் திட்டங்களும் மற்ற முற்போக்கு திட்டங்களும் வரும் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் வரியை வாரிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அணைக்கட்டுத் திட்டங்களும் மற்ற திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படும்போது, கண்டிராக்டர்கள் திட்டம் போட்டுக்கொண்டு டெண்டர் எடுக்கிறார்கள். ஒரு லட்சத்திற்கு கண்டிராக்டர் என்றால் ரூ. 50,000-ஐ விழுங்கிவிடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு வருகிறார்கள். ஆகவே கண்டிராக்டர்களின் சொத்துக்களைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். கடந்த ஏழு வருடங்களில் பல கண்டிராக்டர்கள் நிறையப் பணம் கொள்ளையடித்திருக்கிறார்கள். ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் போல் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொதுப்பணம் சரியாகக் கண்டிராக்டர்களால் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்களின் மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை. தபால், ரயில்வே முதலிய இலாக்காக்களில் வேலை செய்பவர்கள், மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை செய்வதால் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்குப்

21st December 1956] [Sri M. Ethirajalu]

பதில் சொல்லவேண்டியதில்லை என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்வதில்லை. மக்களை அலட்சியம் செய்கிறார்கள். என்னைப்போன்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களிடம் கூட அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்வதில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தில் பிறந்து, சென்னை ராஜ்யத்தில் வளர்ந்து, சென்னை ராஜ்யத்தில் வேலை செய்கிறோம் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் எத்தனை கோடி ரூபாய் வருவாய் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். இந்த ஊழியர்கள் ராஜ்ய அமைச்சர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து பதில் சொல்லவேண்டும் என்ற எண்ணம் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஏற்படும்படி ராஜ்ய அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தினம் ஓரிடத்தில் சோதனை செய்து பார்த்தால் இது அவர்களுக்கு நன்றாக விளங்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் நல்ல நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். இதற்கு முக்கியமாக ஜாதி ஒழிப்புத் திட்டத்தை நம் சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டும். அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் இந்த ஜாதி வித்தியாச மனப்பான்மையை ஒழிக்க முடியாது. கலப்புமணத்தால் ஜாதியை ஒழிக்க முடியுமா, அல்லது உத்தியோகங்களில் சலுகை கொடுப்பதால் ஜாதியை ஒழிக்க முடியுமா என்று பார்த்து, நல்லதொரு திட்டம் அரசாங்கம் கொண்டுவரவேண்டும். இதைச் செய்தால்தான் கேடமநல அரசாங்கம் ஏற்படும். சர்க்கார் எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். இதற்கு எதிர்ப்பு இருந்தாலும் இதையும் செய்து முடிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு என். ஜி. ஒக்களை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பவும் பணிந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு முன் என். ஜி. ஒக்கள் நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்கப்போவதாகச் சொல்லிய காரணத்தால் அரசாங்கத்தார் அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை ரூ. 5 உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் மீண்டும் நேரடி நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக என்.ஜி.-ஒக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் பதிலில் "பெர்வரி மாதம் நிதிக் கமிஷன் வரப்போகிறது. அப்போது அவர்களிடம் சொல்லி என். ஜி. ஒக்களின் குறைகள் தீர்க்கப்படும்" என உறுதி கூறியிருக்கிறார். நான் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸைத் தவிர வேறு எந்தக் கட்சியும் அரசாங்கத்திற்கு வந்தால் என். ஜி. ஒக்களுக்கு இதை விட உதவி செய்ப முடியாது. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் "அமைச்சர்களிடத்தில் என். ஜி. ஒக்கள் சொன்ன குறைகளைக் கேட்கவில்லை, கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவில்லை" என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி "ஓபன்" அமைப்பினியில் சொன்னால் குறை தீராது. சொல்லவேண்டிய இடம் வேறு. என். ஜி. ஒக்களுக்கு இவ்வளவு அனுதாபத்துடன் வேறு எந்தக் கட்சி அமைச்சரும் பேசமாட்டார். என். ஜி. ஒக்களுக்கு கட்பாயம் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தார் உதவியளிப்பார்கள். தேர்தல் காலத்தில், தங்கள் பிடிவாதத்தை விட்டுவிட்டு என். ஜி. ஒக்கள் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன் என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. SUBRAMANYAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் 1957-58-ம் வருஷ இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசும்படியான ஒரு சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்திருப்பது குறித்து மிகக் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த சமயத்தில் மக்களுடைய குறைகளைப்பற்றியும் அரசாங்கம் செய்திருக்கும் சில வேலைகளைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த வருஷத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழிலேயே வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தது ஒரு நல்ல கைங்கரியம். அதோடு கூட, "வருங்காலத்தில் இந்த ராஜ்ய ஆட்சி தமிழ் மொழியிலேயே நடைபெறும்; கோர்ட்டுகளிலும், கலெக்டர் காரியாலயங்களிலும்,

[Sri A. Subramanyam]

[21st December 1956]

சட்ட சபையிலும், எங்கும் தமிழில் ஆட்சி நடைபெற இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு மசோதா இன்னும் சில தினங்களுக்குள் சட்ட சபையில் கொண்டு வரப்படும்” என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியில் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியிருப்பதை நாம் மட்டுமல்லாமல் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவருமே வரவேற்பார்கள்.

இப்போது தமிழ் நாட்டில் ஒன்றும் புரியாத ஒரு சிலர் இந்த ராஜ்யத் திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று ஒரு கிளர்ச்சியை கிளப்பிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல சட்டங்கள் வருகிற காலத்தில், அருமையான திட்டங்களை வகுத்துக்கொடுக்கிற காலத்தில், தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வேண்டியதுதான்; யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள், குறிப்பாக இங்கே இருக்கிற நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உள்பட, நிதி அமைச்சர் உள்பட, முதல் அமைச்சர் உள்பட, எல்லோரும் தமிழர்கள். அவர்களுக்கு இவ் வாத தமிழ் பற்று வேறு எவருக்கும் இருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள. பொறுத்திருப்போம். இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் தமிழ் ஆட்சி ஏற்படும் என்று நாம் நினைக்கவில்லை. சர்க்கார் திடீர் திடீரென்று பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். இதை அறிந்து, நாம் கொஞ்சம் பொறுத்திருக்க வேண்டும். கண்டிப்பாக தமிழ் நாடு ஏற்படத் தான் போகிறது. ஒருவர் செய்யும் கிளர்ச்சியினால் அது ஏற்படப் போவதில்லை. அரசாங்கமே அதைச் செய்யத் தயாராயிருக்கிறது. அதற்குக் கிளர்ச்சி செய்வது பொருத்தமற்றது.

அடுத்தபடியாக, ராமர் படம் எடுக்கப்படுவது பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை பிள்ளை அவர்கள் கூறினார்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புக்கூட நம் ராஜ்யத்தில் மக்கள் மத்திலும் சில கடவுள்களிடத்திலும் பக்தி கொண்டிருப்பதை எதிர்த்து அந்த பக்தர்களின் மனது புண்படும்படி சிலர் கிளர்ச்சி நடத்துவதைப்பற்றி சபையில் கேள்விகள் கேட்டபோது, நமது அமைச்சர் அவர்கள் “இந்த விஷயத்தில், நாம் கண்டு கொள்ளாதது போல் இருப்பதே நல்லது” என்று சொன்னார்கள். நான் இதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அன்று ஈரோட்டில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் ஸ்ரீ ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் குறிப்பிட்டது என்ன என்பதை நாம் கவனித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. “நான் கடவுள் படங்களை எரிக்கவேண்டுமென்று சொல்வேன், ராமரை எரித்தே தீரவேண்டும். அப்படி நாம் செய்யும்போது யாராவது நம்மை எதிர்த்தால் ஆயிரம் தலைகள் உருள வேண்டும்” என்று ஸ்ரீ ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் ஈரோட்டில் சொன்னார். ஆயிரம் தலைகள் குறுதியில் உருண்ட பிறகுதான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் அல்லவா நாம் இதனைக் கண்டுகொள்ளாது இருக்க முடியுமா என்பது குறித்து அரசாங்கம் சற்று யோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நானும் பொறுமையுடன் இருக்கிறேன். மக்களும் பொறுமையுடன் இருக்கிறார்கள். “அரசாங்கம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அல்லவா. உண்மையான அரசாட்சி அல்லவா? இந்த விஷயத்தை அரசாங்கத்தார் கவனிக்கமாட்டார்களா?” என்ற நம்பிக்கையோடு மக்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு பொதுக்கூட்டத்தில் அக்கிரஹாரங்களை வெல்லாம் கொளுத்த வேண்டும் என்று ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் சொன்னார். “இது பலாத்காரம் அல்லவா? பலாத்காரத்திற்குத் தூண்டுவது அல்லவா? உடனே இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா” என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய சட்டம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு வேண்டிய சட்டம் இல்லையா? அக்கிரஹாரத்தைக் கொளுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், பலாத்காரச்செயலுக்குத் தூண்டிய குற்றத்திற்காகத் தண்டிப்பதற்கு, ஷரத்து நெ. 295 ஐ.பி.சி. இருக்கிறதே. பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டால் ஷரத்து நெ. 153 (எ) ஐ.பி.சி. இருக்கிறதே, இதை நான் என் சொல்கிறேன் என்றால் மக்களின் ஆட்சி, மக்களுக்காகவே நியாய

21st December 1956] [Sri A. Subramanyam]

மான ஆட்சி நடக்கிறது என்று சொல்லும் நாம் இந்த அநியாயங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான். இது வரை செய்ததெல்லாம் போகட்டும். இனிமேல் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடக்காதவாறு சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் இன்னொரு “ரூ”பை ரூ. 1 ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் போட்டார். அதாவது, ஒரு அதிர்வேட்டைப் போட்டார். இனிமேல் தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில் மந்திரங்கள் எல்லாம் தமிழிலேயே ஜபிக்கப்பட வேண்டும் என்று போராட்டப்போவதாக அவர் சொன்னார். இது தமிழ் நாடு என்பது வாஸ்தவம் தான். சாமிக்கு எல்லா பாஷைகளும் தெரியும். தமிழில் மந்திரங்கள் சொன்னால் சாமி கோபித்துக் கொள்ளாது. ஆனால், இதுவரையிலும் இந்தியா முழுவதற்கும் ஒரே மந்திரம் இருந்து வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தமிழில் மந்திரங்கள் சொல்வதற்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. தமிழிலேயே ஆட்சி நடக்கிறது. இப்போதுள்ள மந்திரங்களை மொழி பெயர்த்துத் தமிழில் சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் காலம் ஆகும். ஆனால் இதற்கு “போராட்டங்கள் நடத்த வேண்டும்” என்று சொன்னால் அது வெறும் “ரூ”பு தான், அதிர்வேட்டு தான். இந்தக் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் போராட்டம் எதற்கு? அரசாங்கமே இதனை செய்ய முன் வரப் போகின்றார்கள். மக்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபடமாட்டார்கள். இந்த அதிர்வேட்டுகளையெல்லாம் யாரும் பொருட்படுத்தக்கூடாது.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில், கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட இனத்திலிருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்களின்கீழ் என்ன? பிற்பட்ட இனத்திலிருந்து மீனவர்களின் கடையும் மற்றவர்களின் கடையும் என்ன? அவர்கள் எல்லாம் பெரிய பணக்காரர்கள் ஆகிவிட்டார்களா? வேறு விதத்தில் சம்பாதித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்களா? ஆகவே எல்லா ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசக் கல்விச் சலுகை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பணம் இல்லையானால், பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் ஜாபிதாவிலுள்ள 150 வருப்பினர்களுக்கும் உடனடியாகக் கல்வி வசதி அளிக்க முன் வர வேண்டும்.

சேலத்தில் பீடித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தற்போது பெரிய கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களாகத் தங்களுக்குக் கூலி போதவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய கூலி கொடுக்கமுடியும். பீடித் தொழிற்சாலை முதலாளிகளுக்கு தினம் ஒன்றுக்கு எல்லாச் செலவுகளும் போக ரூபாய் 1,000-க்கு மேல் லாபம் வருகிறது. வைஸ்ராய், கவர்னர் முதலியவர்களுக்குக் கூட தினம் ஒன்றுக்கு ரூ.1,000 சம்பளம் கிடைக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது முதலாளிகள் லாபத்திலிருந்து தொழிலாளர்களின் கூலியை அதிகரித்துக் கொடுக்கமுடியும். சேலத்தில் கூலியை அதிகரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று வெகு நாட்களாகக் கேட்ட பிறகு, சமீபத்தில் அவர்களுக்கு முதலாளிகள் கூலியை அதிகரித்துக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் வேலை நாட்களைக் குறைத்து விட்டார்கள். இது மிகவும் அநியாயமானது, அபாயமானது. ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் சட்டம் செய்யவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கமும் சட்டம் செய்ய முன் வந்திருப்பது பாராட்டத்தகுந்தது. ஆகவே உடனடியாகச் சட்டம் செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் ஒரு கல்லூரி நிறுவவேண்டும். இதற்குப் பணம் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்ட்டும் ரெயில்வே செஸ் பணம் ரூ. 13 லட்சம் ரொக்கமாக இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்தி அங்கே கல்லூரி கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[21st December 1956]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவைத்

தலைவர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது பதில் அளிக்கையில் தமிழில் பேச முற்படுவது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை பிள்ளை அவர்கள் ரொம்ப வற்புறுத்தி இங்கே எல்லோரும் தமிழில் பேசவேண்டுமென்று சொன்ன தற்காக அல்ல. இந்த விஷயங்களையெல்லாம் இங்கே ரொம்ப வற்புறுத்துவது நல்லதல்ல. சாதாரணமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் தமிழில் தான் பேசுவார்கள். ஆனால், தமிழில் தான் பேசவேண்டுமென்ற நிர் பந்தம் இல்லை. இதை இங்கே வற்புறுத்திச் சொல்வது கூடாது என்று நான் பணிவோடு கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நேற்றுப் பேசிய எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள் இன்றும் இங்கே இருந்திருந்தால், அவருக்கு நன்றாகப் புரிவதாகக் கனம் ஆங்கிலத்தில் பேசியிருப்பேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை பிள்ளை இவ்வளவு தூரம் சொன்ன பிறகும் கூட அவருக்காக நான் ஆங்கிலத்தில் பேசியிருப்பேன். இப்பொழுது எதிரே உள்ளவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் பேசினால் நலமென்று தோன்றுகிறது. இருந்தாலும் தமிழிலே பேசுவதை எல்லோரும் புரிந்துகொள்வார்கள். தமிழிலே பேசத் தெரியாதவர்கள் கூட அதைப் புரிந்துகொள்வார்கள்.

நேற்று எதிர்க்கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள் வழக்கம் போல் பேசினார்கள். அவர் வழக்கமாகத் தெரிவிக்கின்ற அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். வழக்கம் போல் மந்திரிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். “இங்கே மந்திரிகள் எல்லாம் சட்டசபையை மதிக்கவில்லை. அவர்கள் இங்கே எங்களுடைய பேச்சைக் கேட்க வீற்றிருக்கவில்லை” என்றெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன், மீண்டும் இப்பொழுது அதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் யாருக்கும் இந்த சபையின் நிகழ்ச்சிகளை அலட்சியம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் சிறிதளவும் கிடையாது. கூடுமானால் இந்த நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டு முக்கியமான விவாதங்களில் நிர்வாகத்தைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யும்போது அதை நேரிலே கேட்க வேண்டுமென்று ஆசைதான். ஆனால் பல முக்கியமான அலுவல்கள் குறுக்கிடுகின்றன. அவசரமான அலுவல்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இங்கே எல்லோரும் வீற்றிருக்க முடியாமல் இருக்கிறதே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அமைச்சர்கள் இருக்கட்டும். இதைப் பற்றி ஒவ்வொரு தடவையும் பிரமாதமாகப் பேசுகிற கனம் எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள் மந்திரிகள் பதிலளிக்கும்போது இங்கே இருக்கிறார்களா? மந்திரிகளுக்கு இருக்கும் பொறுப்பு அவர்களுக்கு இல்லையா? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்திருந்தால் அவரிடம் அந்தப் பொறுப்பை விட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவருக்கு மகத்தான பொறுப்பு இருக்கிறது. அதனால் அவர் ஓரிடத்தில் இருக்க முடியவில்லை. உள்நாட்டை விட சர்வதேச நிகழ்ச்சிகளில் அவர் கலந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றி நமக்கும் இந்த சபைக்கும் பெருமை. அவர்கள் இங்கு இருந்தால் கூடாயம் இந்த சபை நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்வார்கள். ஆனால் அவர்கள் இங்கே இருக்கமுடியவில்லை. ஆகவே, பொறுப்பு எதிர்க்கட்சி உப-தலைவர் மீது விழுந்திருக்கிறது. பிரமாதமாக அமைச்சர்களைப் பற்றி குறை கூறிய கனம் எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள் வேறு எந்த வேலை இருந்தாலும் இது முதல் வேலை என்றல்லவா கருதியிருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அவரை எத்தனையோ முறை நானும் கவனித்திருக்கிறேன், கனம் அங்கத்தினர்களும் கவனித்திருக்கிறார்கள். சற்றுப் பேசுவார்கள், உடனே எழுந்திருந்து போய்விடுவார்கள். (டாக்டர் ஸ்ரீனிவாசன் : எல்லாம் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு!) ஆனால் பொது நலம் என்றும் ஒன்று இருக்கிறது. பொது நல ஊழியத்தில் ஈடுபட்ட பிறகு வயிற்றைக் கூடப் பார்க்காமல் அக்காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அது மாதிரி, தான் நடப்பது ஒன்று, ஏதோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களைப் பற்றிப் பிரமாதமாக, காரசாரமாக ஏதோ பேசிவிடலாம் என்று பேசுவது எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்களுக்கு அவ்வளவு உகந்ததாக இல்லை என்பதைத்தான் நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

21st December 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அதே மாதிரி இது ஒரு “எலெக்ஷன் பட்ஜெட்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பட்ஜெட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது பட்ஜெட்டா இல்லையா? ஆனால், எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்களுக்கு பிரத்யேகமான அபிப்பிராயங்கள்; அவர்களுக்கு பிரத்யேகமான அரசியல் சட்ட அமைப்பு; அவர்கள் படித்ததெல்லாம் வேறு. அவர்கள் புதிய புதிய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பார்கள். ஆனால், பட்ஜெட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. தேர்தலும் வருகிறது. அதையும் இந்த அரசாங்கம் தான் வைத்திருக்கிறது. நமது சட்டசபை எப்பொழுதும் நீடிக்காமல் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பொதுத் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிறது. அதன்படி இப்பொழுது தேர்தல் வரப்போகிறது. அதற்கு முன்னே, பட்ஜெட் பால் பணனை வேண்டியிருப்பதால் மூன்று மாதங்களுக்கு பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை “எலெக்ஷன்” பட்ஜெட் என்றே வைத்துக்கொள்ளட்டும். அது மட்டுமல்ல ஒரு அரசியல் கட்சி மக்களுடைய ஆதரவையும் சட்டசபையின் ஆதரவையும் பெற்று பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. அந்தக் கட்சி மீண்டும் மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று, நிர்வாகத்தை இன்னும் சிறந்த முறையில் நடத்தி, தான் வகுத்திருக்கும் திட்டங்களை செவ்வனே நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால், அதற்குத் தேர்தலில் அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதில் தைரியத்துடன் ஈடுபட்டிருக்கிறது. தேர்தலிலே பொதுமக்களுடைய பேரா தாவு கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையுடன் தான் இப்பொழுத்ப்பை ஏற்றிருக்கிறது. அதற்கு எதிர்கட்சி என்ன செய்வது? ஆனால் தன்னை அறியாமலேயே எதிர்கட்சி உப-தலைவர் ஒரு பாராட்டேதலைத் தெரிவித்தார். எங்கள் கட்சியை “லெப்டிஸ்ட்” என்று அவர் சொன்னார். ஆனால், இப்பொழுது இது தான் “பாஷன்” என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்வார். “லெப்டிஸ்ட்” என்று சொன்னால் அதுதான் “காம்ப்ளிமெண்ட்”. ஆனால், அவ்வாறு “காம்ப்ளிமெண்ட்” கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்கு இல்லை. தன்னை அறியாமலேயே ஏதோ பேசிக்கொண்டு போகும்போது எங்கள் கட்சியை “லெப்டிஸ்ட்” என்று சொன்னார்கள். அதை நான் முற்றிலும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். கெட்ட அர்த்தத்தில் அல்ல; நல்ல அர்த்தத்திலேயே ஒத்துக்கொள்கிறேன். மக்களுக்கு சேவை செய்து அவர்களுடைய வாழ்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு எவ்வளவு தீவிரமான திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்வதில் காங்கிரஸ் கட்சி ஈடுபட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இக்கட்சி லெப்டிஸ்டாகப் போய்விட்டது, அதை அகற்றவேண்டும், இதற்காக மற்றவர்களெல்லாம் ஒன்று சேர வேண்டும் என்று எதிர்கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு என்னுடைய ஆசிரியைத் தெரிவிக்கிறேன். “ஆசி” என்று சொல்வது தவறு. இருந்தாலும் வேறு வார்த்தை புலப்படவில்லையாதலால், அதற்கு என்னுடைய நல்லாசியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அம் மாதிரி ஒரு கட்சியைத் தான் நாங்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்த்தோம். உருப்படியான எதிர்கட்சி இல்லையே என்று தான் நாங்கள் வருத்தப் பட்டோம். ஏதோ கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், ஜனநாயகத்துக்கு உருப்படியான எதிர்கட்சி வேண்டும். இதுவரையில் அப்படி ஒரு கட்சியும் சரியாக அமையவில்லை. ரொம்ப ஆற்றல் கொண்ட, அரசியல் ஞானம் படைத்த, அரசியல் சாத்திரங்களை நன்றாகப் படித்த எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்களே முன் நின்று அவர்களே கேட்டுக்கொண்டபடி, இப்பொழுது ஆளுகின்ற கட்சிக்கு எதிராக ஒரு சிறந்த எதிர்கட்சியை அமைத்து, அதி வரப்போகின்ற தேர்தலில் வெற்றி அடையட்டும் என்று இந்த சமயத்தில் நான் கூறுகிறேன்.

வழக்கமாகக் குறை கூறும் வகையில், நிதி மந்திரியினுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி பத்து வாக்கியங்கள் அல்லது ஒரு பக்கம் பூராவும் நிதி மந்திரியின் பிரசங்கத்தில் எழுதிவிட்டால் அது கனம் எதிர்கட்சி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [21st December 1956]

உபதலைவர் அவர்களுக்கு திருப்தியாக இருக்குமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்பொழுது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற திட்டங்கள், நிறைவேற்றியுள்ள முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், நிறைவேற்றப்போகிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—இவைவாய்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்றுவதற்குத்தான். படித்த ஒரு சிலருடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை மட்டுமல்ல; பள்ளிக்கூடத்தையே எட்டிப் பார்க்காத மக்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்றுவதற்கும், வேலை கொடுத்து உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் அளித்து எல்லோரும் குறையில்லாமல் வாழக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கும் தான் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி வேறு என்ன குறை சொல்வது என்பதற்காக ஏன் வரி போடவில்லை என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். வரி போட்டிருந்தால், மறுபடியும் வரி போட்டு விட்டார்கள் என்று குறை சொல்வார்கள். அதேமாதிரி கணம் அங்கத்தினர் டாக்டர் ஸ்ரீனிவாசனும் என். ஜி. ஓ-க்களுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் அலவன்ஸாக ஏன் கொடுத்தார்கள் என்று கேட்பார். தேர்தலுக்கு முன் அதை ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பார். கொடுக்காமலிருந்தால், கொடுக்கவே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கொடுத்திருக்கும் அலவன்ஸை “மீகர்” என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் இந்த இரண்டு கோடி ரூபாய் பொதுமக்களுடைய பணம். இந்தப் பொதுமக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எப்படி இருக்கிறது? மற்றவர்களுக்கும் குறை இருக்கலாம். அவர்களிடம் எனக்கு அனுதாபம் உண்டு. அக்குறைகளை நீக்க நாங்கள் வழி பார்க்கிறோம். தாராளமாகப் பேசி ஒரு சிலருடைய பாராட்டுதலைப் பெறப் பார்க்கலாம். ஆனால், இது எந்தப் பொதுமக்களுடைய பணமோ அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எப்படியிருக்கிறது என்பதை கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணருவார்கள். நீங்கள் ஏன் கொடுத்தீர்கள்? அதுவும் ஒரு எலக்ஷன் ஸ்டண்ட் என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் வரி போடவில்லை? அதுவும் ஒரு எலக்ஷன் ஸ்டண்ட் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கெல்லாம் எதிர்க்கட்சியின் யோசனையைக் கேட்டு என்ன பிரயோஜனம்? எதிர்க்கட்சியினர் எப்படி யோசனை சொல்வார்கள்? அவர்களுடைய யோசனையை யார் கேட்பார்கள்? ஆனால், உறுப்படியான ஆக்கமுறையில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பல யோசனைகள் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து அரசாங்கம் வேலை செய்யப் பார்க்கிறது.

“பட்ஜெட்டில் ‘டெபிசிட்’ (deficit) ஏன் அப்படியே இருக்கிறது, ஏன் வரி போடவில்லை?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு ஒரு காரணம், நிதித் தமிழ்ஷன் வருவதை நாங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் மூலம் என்ன பரிகாரங்கள் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் கவனித்து துண்டைச் சரிக்கட்ட, புதிய திட்டங்கள் போடவேண்டிய விஷயத்தை தேர்தலுக்குப் பிறகு வரும் சட்டசபை கவனிக்கவேண்டியிருக்கும். அதைச் சரிக்கட்ட இன்னும் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்று அந்த சட்டசபை தான் முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கும். அதை விட்டு வரிகளைப் போடவேண்டுமென்றால், சீக்கிரத்திலேயே மறையப்போகின்ற இந்த சட்டசபை அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வது சரியல்ல. பணம் வேண்டுமென்று இந்த சட்டசபையும் அரசாங்கமும் சொல்கின்றன. ஆனால், நிலைமையை எப்படி சமாளிப்பது, வேறு வருமானத்துக்கு வழி தேடுவது எப்படி என்பதை யெல்லாம் புதிதாகத் தேர்த்தெடுக்கப்படும் சட்டசபை தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். இத்தருணத்தில் மற்றொரு கோட்பாடையும் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எவ்வளவு வருவாய் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதோ அதற்குத் தக்கவாறு தான் செலவு செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு உபமானம் கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். கோட்டுத் தைக்கவேண்டுமென்றால் துணி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைப் பார்த்துக் கோட்டுத் தைக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னிடம் ஒரு கெஜம் தான் துணி இருக்கிறதென்றால், அது ஒரு “பெட்டி-கோட்” தைப்பதற்குக்கூடக் காணாது. இரண்டு கெஜம் இருந்தாலும் கோட்டுத் தைக்கப் போதாது. தையற்காரர் எவ்வளவு

21st December 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

துணி வேண்டுமென்று சொல்கிறாரோ அவ்வளவு துணி வாங்கியாக வேண்டும். ஆகையால், துணி குறைவாக இருந்தால், கடன் வாங்கியாவது புதிய துணி வாங்கி கோட்டுத் தைக்கலாமே தவிர குறைந்த அளவு துணியை வைத்துக்கொண்டு கோட்டுத்தைக்கமுடியாது. மற்ற அரசாங்கங்களிலும் இந்த மாதிரியான நிலைமை தான் நிலவுகிறது. நகரசபைகள் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் தயாரிப்பதை நான் பல புத்தகங்களில் படித்திருக்கிறேன். ஏதாவது செலவு செய்யவேண்டியிருக்கும். ஜனங்களுடைய வாங்குக்கை நிலைமையை நிர்ந்தரமாக சீராக்குவதற்காக செலவு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பணத்தை எப்படியாவது பெறவேண்டியிருக்கும். நாட்டில் உள்ள கிராமங்களில் சீரான நிலைமையை, சுபிட்ச நிலைமையைக் கொண்டுவருவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கணக்குப்போட்டு, கடன் வாங்கியாவது அதைச் செய்யவேண்டும். சக்தியில்லாதவர்களிடம் கசக்கிப் பிழிந்து நாம் ஒன்றும் வாங்க முடியாது ; வாங்கவும் சொல்லவில்லை. கொடுக்க முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும், எதையும் ஆட்சேபிக்கும் வழக்கம் எங்கும் உண்டு. என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பார்த்து அதற்கு வேண்டிய வருவாய்க்கு வழி தேட வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்வாகச் செலவை குறைக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை முற்றிலும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. எந்த வகையில் அச்செலவைக் குறைக்கமுடியுமோ அந்த வகையில் அதைக்குறைத்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. அதைக் குறைப்பதற்கு தீவிரமாக கவனம் செலுத்தவும் முற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய வாங்குக்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கான அபிவிருத்தித்திட்டங்களால் செலவு அதிகமாகிறது. கணக்குப்போட்டு, புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்து, செலவிடும்பொழுது அதை ஆட்சேபிப்பது சரியல்ல என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் வருமானம் எவ்வளவு, எப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகளுக்கான செலவு எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் நாம் கவனிக்கவேண்டும். பாதுகாப்புச் செலவைப்பற்றிக் கூடக் குறிப்பிட்டு, அதை இன்னும் குறைக்க முடியாதா என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அப்போதைக்கப்போது இச்செலவை எவ்வளவு தூரம் குறைக்கலாம் என்பதை அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டு தான் வருகிறது என்பதை இந்த சமயத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் அவர்கள் தன்னுடைய நீண்டகால அனுபவத்துடன் கல்வி இலாகாவைப்பற்றி பல விஷயங்கள் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக உள்ள மற்ற அங்கத்தினர்களும் தலவியைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அவைகளையெல்லாம் நன்கு கவனித்து எந்தெந்த வகையிலே கவனம் செலுத்தக் கூடுமோ அவ்வகைகளில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதேமாதிரி கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள பரணாடு இன்ஸ்டிடியூட்டைப் பற்றி மீண்டும் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாக என்னிடம் சொன்னார்கள். அதை நான் இந்த சபையில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்கள் சட்டசபை கூடும் இடத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். கீழ் சட்டசபையில் 205 அங்கத்தினர்கள் தான் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அச்சபையை இங்கே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டு வருகிறது. அப்படி அந்த சபை இங்கு வந்தால் இந்த சட்டசபை தகுதியான இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு வசதி அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் அளிக்கப் பார்க்கிறோம்.

கல்வி விஷயமாகப் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பகல் போஜனம் கொடுப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக பணம்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[21st December 1956]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வசதி கல்வி அபிவிருத்திக்கு மிகவும் முக்கியமானது. ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளில் ஒருவர், ஆசிரியர் சம்பளம் ஒன்றைத் தவிர வேறு எதிலும் கவனம் செலுத்தவில்லை. அவர்களுக்குக் குழந்தைகள் பேரில் விஃராதம் இல்லை. எந்தப் பணம் கிடைத்தாலும், அதை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது பிள்ளைகளுக்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அவர் தன்னுடைய தொகுதியினராகிய (கான்ஸ்டிடுயன்ட்ஸ்) ஆசிரியர்களுக்காகப் பாடுபடுகிறார். ஆனால் மற்ற ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் இந்தப் பகல் போஜனத் திட்டத்தை வரவேற்றார்கள். இந்தப் பகல் போஜனம் அளிப்பது அவசியம். எந்த விதத்தில் கல்வித் திட்டத்தை திருத்தி அமைத்தாலும் குழந்தைகள் பட்டினி கிடக்கும்போது அவர்கள் பள்ளிகளுக்கு எப்படி வருவார்கள்? அதுவும் சத்துள்ள உணவு ஒரு வேளையாவது கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். அதற்காக ஒரு திட்டத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறோம். அதற்கு ஊராருடைய ஆதரவு இருக்கிறது. முன்பு இவ்விஷயமாக ஒரு முயற்சி இருந்தது. ஆனால் அது நீடித்து இருக்கமுடியவில்லை. சிராமங்களில் உள்ளவர்கள் இதற்கென்று கொஞ்சம் நிலம் தானமாகக் கொடுத்தால் அதை வைத்து நிரந்தரமாக இந்தப் பகல் போஜனத்தை அளிக்கமுடியும். அரசாங்கம் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம். அதற்கு நிரந்தரமாக ஆதரவு கிடைக்க வேண்டுமென்று நான் பரிபூர்ணமாக விரும்புகிறேன்.

கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பீடித் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பற்றி சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. சட்டமெல்லாம் கோர்ட்டுக்குப்போய் அதற்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடாதபடி தகுந்த முறையில் தயாரிக்க வேண்டியிருப்பதால், கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டு மசோதாக்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று லேசென்ஸ் உள்ள இடத்தில் தான் தொழில் நடத்தவேண்டும், மற்ற இடங்களில் நடத்தக்கூடாது என்பது பற்றியது. இன்னொன்று தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு “டெர்ம்ஸ் ஆப் எம்ப்ளாய்மென்ட்” நிர்ணயிக்கும் மசோதா. இந்த இரண்டு மசோதாக்களும் தயாராக இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரமும் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரமும் வேண்டியிருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால், இந்த சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே அவைகளைக் கொண்டுவந்திருக்க முடியும். இருந்தாலும் இவைகளையெல்லாம் தீர்மானித்து சீக்கிரத்திலேயே அம் மசோதாக்களைக் கொண்டுவரப் பார்க்கிறோம்.

வீடுகள் கட்டுவது பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசினார்கள். இது விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது, அதை நாம் கவனித்து வாங்குவதற்கு போதிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று யாரும் எண்ண வேண்டாம். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முதலில் நிலம் வேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளிகளுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில் அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. இதிலே எத்தனையோ கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் வீடுகள் கட்டித் தரும் விஷயத்தில் அரசாங்கம் மிகவும் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி வருகிறது. சீக்கிரத்திலேயே குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 2-30 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

21st December 1956]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

^a*Bills passed by the Legislative Assembly and received therefrom in the Council—*

(a) *The Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 34 of 1956).*

(b) *The Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956 (L.A. Bill No. 35 of 1956).*

(c) *The Madras Inams (Assessment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 36 of 1956).*

^a Placed on the table of the House on 20th December 1956.

